

‘Een goede woning, maar alle energie vloog eruit’

Het was het laatste houten huis van de Nederlandse Aardolie Maatschappij (NAM) in Oldenzaal. Het herinnerde aan de tijd dat het bedrijf in Oldenzaal was gevestigd. Maar gisteren is de woning aan de Haerstraat 74 gesloopt. Na zeventig jaar.

Anne Loohuis
Oldenzaal

Het oogde als een vakantiewoning. Een gezellig, houten huis half verscholen achter bosschages. Maar ook een vreemde eend in de bijt vergeleken met de andere huizen in de straat. Halverwege de vorige eeuw was dat wel anders. Toen stonden er in de buurt meer van dit soort houten huizen. De NAM liet ze bouwen als tijdelijk onderkomen voor haar personeel. De woning van Albertjan en Jeannette Peters werd gebouwd in 1951 en bleef als laatste over. Maar ook die is nu gevallen onder de slopershamer.

Albertjan Peters hoorde een keer dat de directie van de NAM aan de Haerstraat 74 zetelde. Maar of dat werkelijk zo was, dat weet hij niet. Wat hij wel zeker weet is dat vlak na de oorlog in de buurt richting de Landrebenlaan een ‘houten dorp’ uit de grond werd gestampt. In opdracht van de NAM.

Het hoofdkantoor van de Nederlandse Aardolie Maatschappij ves-



tigde zich in 1947 in Oldenzaal. In Villa Rozenhof aan de Prins Bernhardstraat. „Maar daarvoor al boorde de NAM in De Lutte naar aardgas”, zegt Peters. „Ingenieurs van de staatsmijnen in Limburg kwamen hiernaartoe om voor de NAM te werken. Ze kregen tijdelijk onderdak in houten huizen die de NAM hier liet bouwen.”

Naar Assen

Het hoofdkantoor van de NAM verhuisde in 1967 van Oldenzaal naar Assen. Emile Domsdorf, oud-raadslid en wethouder van Oldenzaal, betrok na het vertrek van de NAM de woning aan de Haerstraat 74. Hij bouwde er een deel bij aan, in steen. „Daarna woonde mevrouw Eveleens er kort en vervolgens ene meneer

Sanders. Daar hebben wij de woning in 1994 van gekocht”, zegt Peters.

Op de achterbank

„Ik weet nog goed dat wij er destijds in de auto langsreden met onze kinderen op de achterbank. We dachten dat het een padvindershuisje was. Binnen was alles donkerbruin. Onze kinderen verklaarden ons voor gek. Ze vonden het een rare bouwval. Maar het was een heerlijk ruim huis en behoorlijk degelijk gebouwd. Typische Zweedse systeembouw. Later hebben wij er zelf ook nog een deel bij aan gebouwd.”

Het mocht dan Zweedse systeembouw zijn geweest, goed geïsoleerd was het houten gedeelte allerminst, met daarin een woonkamer, meerdere slaapkamers, een badkamer en

▲ **Albertjan en Jeannette Peters woonden 28 jaar in een voormalige woning van de NAM.** FOTO ROBIN HILBERINK



We dachten dat het een padvindershuisje was. Binnen was alles donkerbruin

– Albertjan Peters, eigenaar woning

een werkruimte. Peters: „Het was een goed huis, maar alle energie vloog eruit. Maar goed, het was er ook als noodgebouw neergezet. Niettemin stond het er zeventig jaar. Op een gegeven moment moest er wel iets aan gebeuren. We besloten toen het houten pand te slopen. Zo’n 150 vierkante meter. Aan de achterkant bouwen we er een stuk bij. De vrijkomende grond hebben we verkocht. Daarop wordt een nieuw huis gebouwd.”

Vrijdag begon de voorbereiding voor de sloop. Gisteren zwaaide de slopershamer. „Dat was ingrijpend”, zegt Peters. „Je woonde er 28 jaar. Aan de andere kant was het een verstandig besluit. En we blijven hier uiteraard wonen.”